

Hædersgave paa 800 Kr. aarlig. Retten til at oppebære de heromhandlede Hædersgaver paavirkes ikke af, at Invaliditetens Indvirkning paa den paagældendes Erhvervsevne senere saaledes formindskes, at Erhvervsevnen ikke længere er forringet med mindst Halvdelen.

Efter den berettigedes Død overgaar Hædersgaven til hans Enke, for saa vidt han var gift med den paagældende før Krigsulykkens Indtræden.

Til hvert saadant Barn, jfr. herved § 1, sidste Stykke, som en til Hædersgave efter nærværende Paragrafs 1. Stykke berettiget Person har ved Krigsulykkens Indtræden, ydes der derhos et Beløb af 200 Kr. aarlig indtil Barnets fyldte 18. Aar.

§ 5. Uanset Bestemmelserne i §§ 1 og 4 vil *Hædersgave ikke kunne opnaas af den, der ved sin Optræden har lagt et med den allierede Sag og Danmarks Frihedskamp uforenligt Sindelag for Dagen.*

Retten til at oppebære en een Gang tillagt Hædersgave forbyrdes, saafremt den paagældende foretager Handlinger, som efter Folkeforsikringslovens § 38, 2. Stykke, Nr. 2 og 3, jfr. samme Lovs § 55, vilde udelukke den paagældende fra at oppebære Invalide- eller Aldersrente.

§ 6. Ministeren for Handel, Industri og Søfart, der i øvrigt træffer de til nærværende Lovs Gennemførelse fornødne Foranstaltninger, kan med Folketingets Finansudvalgs Samtykke bestemme, at ogsaa andre under eller i Tilslutning til Krigen indtrufne Krigsbegivenheder end de i § 1 omhandlede vil kunne danne Grundlag for Tildeling af Hædersgaver efter denne Lov.

§§ 7—10 svarer ganske til §§ 4—7 i Loven af 20. Marts 1940. Ifølge § 11 traadte Loven straks i Kraft.

Efter hvad *Handelsministeren* oplyste ved Lovforslagets Fremsættelse, maa det antages, at Hædersgaverne efter den nye Lov, der forudsætter *Efterbetaling* fra Tidspunktet for den enkelte Sømands Død, vil beløbe sig til ca. 1 000 000 Kr., idet der her er regnet med Udbetaling til og med Juli Kvartal 1945. Derefter maa der paaregnes en aarlig Udgift paa imellem 200 000 og 300 000 Kr.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge Ting.